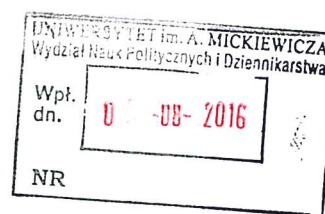

Prof. dr hab. Janusz Włodzimierz Adamowski

Instytut Dziennikarstwa WDiNP UW

OPINIA

sporządzona w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Wojciecha Adamczyka w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce

1. Sylwetka naukowa i zawodowa Kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego

Dr Wojciech Adamczyk jest absolwentem studiów stacjonarnych na kierunku politologia (specjalność dziennikarska) w Instytucie Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Tytuł zawodowy uzyskał w roku 1994 po obronie pracy magisterskiej „Reglamentacja wolności prasy w Polsce w latach 1989 – 1993”, której promotorem był (ówcześnie) doc. dr hab. Jacek Sobczak. Następnie podjął 4-letnie stacjonarne studia doktoranckie na Wydziale Nauk Społecznych UAM, których zwieńczeniem stała się rozprawa doktorska „Rola mass mediów w kształtowaniu systemu demokracji w Polsce w latach 1989 – 1995 (promotor: prof. dr hab. Marcei Kosman) obroniona we wrześniu 1998 roku. Po uzyskaniu stopnia doktora został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Zakładzie Dziennikarstwa INPiD (obecnie WNPiD) UAM w Poznaniu, gdzie nadal pracuje.

Jego zainteresowania naukowe już od okresu studiów koncentrują się wokół problematyki szeroko rozumianych związków mediów masowych ze światem polityki oraz ich udziału w życiu społeczno-politycznym. Mieszczą się one, moim zdaniem, dość wyraźnie w obrębie dwóch dyscyplin naukowych z

obszaru nauk społecznych : nauk o mediach oraz nauk o polityce, na co wskazuje choćby tylko pobieżna analiza Jego dotychczasowego dorobku utrwalonego drukiem.

2. Wskazane osiągnięcie naukowe, wynikające z przepisów art.16 ustęp 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz.595 z późniejszymi zmianami)

Zgodnie ze stosownymi przepisami prawa (przywołanymi powyżej) dr Wojciech Adamczyk zgłosił do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu, jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę do ubiegania się przez Niego o stopień doktora habilitowanego, cykl 22 publikacji – w języku polskim i angielskim – na który składają się: monografia zatytułowana „Amerykańskie archetypy dziennikarstwa śledczego” (Poznań 2008, s.146), 11 artykułów opublikowanych w czasopismach naukowych (krajowych) i 10 rozdziałów zamieszczonych w pracach zbiorowych oraz w autorskiej monografii opublikowanej drukiem po obronie doktoratu (i powstałej na jego bazie). Większość tych publikacji przypada na lata 2004 – 2011, natomiast wspólnym ich mianownikiem jest problematyka związana z tzw. dziennikarstwem śledczym (zwanym też niekiedy dociekliwym, demaskującym lub dochodzeniowym; znane są także jeszcze inne jego określenia).

Problematyka ta budzi, zwłaszcza wśród młodszych wiekiem badaczy mediów, dość znaczne zainteresowanie, wzmagane okresowo mocno spektakularnymi przypadkami analizowanymi i szeroko upowszechnianymi przez środki przekazu, jak słynna afera Watergate, czy tzw. papierów Pentagonu a współcześnie (2016 rok) tzw. afera *Panama papers* (czy też – mniej głośnie i nie tak spektakularne - rodzime akcje, podejmowane przez polskich dziennikarzy śledczych).

Do tego też nurtu badań nad środkami przekazu wpisuje się ze swoim dotychczasowym dorobkiem dr Wojciech Adamczyk, wyraźnie nawiązując w swej działalności badawczej do metodologii i tradycji warsztatu naukowego tak charakterystycznego dla nauk o polityce. Jego publikacje, zgłoszone jako osiągnięcie badawcze, dość wyraźnie plasują się jednak na pograniczu dwóch dyscyplin naukowych, tj. nauk o polityce oraz nauk o mediach, co nie jest oczywiście żadnym zarzutem kierowanym pod adresem Habilitanta, a jedynie wskazaniem na interdyscyplinarny charakter Jego prac. Jest to zresztą tym bardziej oczywiste, że realizowana „od zawsze” przez środki przekazu funkcja kontrolna względem (także) świata polityki, jest z całą pewnością jednym z najważniejszych zadań tychże mediów. Dr W. Adamczyk stara się zresztą w swoich publikacjach (także w tych, które zgłosił jako osiągnięcie badawcze) bardzo silnie akcentować swoje bliskie relacje z naukami o polityce. Sam zresztą to podkreśla w autoreferacie, gdzie pisze także, iż Jego „badania nad wpływem dziennikarstwa śledczego na procesy i instytucje polityczne oraz zachowania polityków prowadzone były w kilku etapach” (s.6 autoreferatu).

I dalej Habilitant wyszczególnia te etapy (łącznie 5), przypisując im kolejne fragmenty swego dotychczasowego dorobku piśmienniczego, uprzednio zgłoszone jako osiągnięcie naukowe:

- **etap pierwszy** o charakterze opisowym, w trakcie którego usystematyzowaniu podlegała dotychczasowa wiedza Habilitanta na temat genezy dziennikarstwa śledczego, rozwoju tego zjawiska oraz analizy pojęć związanych z nim. Z tym etapem swej pracy badawczej dr Wojciech Adamczyk powiązał następujące publikacje:

Początki dziennikarstwa śledczego w USA (od Benjamin Harris do ery muckrakerów). W: Prasa dawna i współczesna. Vol. 5 (pod red. B. Kosmanowej), Poznań 2004, s.183-194;

Informacja a prawda w dziennikarstwie śledczym. „Przegląd Politologiczny” nr 2/2004, s. 127-138;

Ujawnianie korupcji i nadużyć władzy w działalności amerykańskich muckrakerów. W: Dziennikarstwo śledcze. Teoria i praktyka w Polsce, Europie i Stanach Zjednoczonych (pod red. M. Palczewskiego i M. Worsowicz). Łódź 2006, s.13-31;

Amerykańskie archetypy dziennikarstwa śledczego. Poznań 2008, s.146 ;

Women investigative reporters as an icons of US journalism. W: Some Issues on Women in Political, Media and Social-Economic Space (edited by I. Andruszkiewicz, A. Balczyńska-Kosman). Poznań 2012, s.87-99.

Podjmując próbę oceny tej części dorobku badawczego dra W. Adamczyka, warto zwrócić uwagę przede wszystkim na stosunkowo niewielką rozmiarami, ale nader treściwą monografię poświęconą amerykańskim archetypom dziennikarstwa śledczego, napisaną w oparciu o solidną, relatywnie bogatą bazę źródłową (w zasadniczej mierze – anglojęzyczną). Pozostałe teksty, powyżej wyszczególnione, mające zazwyczaj objętość od ¾ do 1 arkusza autorskiego, ze swoją tematyką w zasadzie dobrze „lokują się” we wspomnianej monografii, którą uznać można w niemałym stopniu za dzieło w naszych warunkach pionierskie. Na baczniejszą uwagę i wyróżnienie zasługuje ponadto anglojęzyczny tekst poświęcony kobietom-dziennikarkom śledczym, działającym w USA.

Drugi etap prac badawczych Habilitanta sprowadzał się – jak sam pisze – „do poszukiwania korelacji pomiędzy publikacjami będącymi następstwem śledztw dziennikarskich a wywoływanymi przez nie kryzysami politycznymi” (s.8 autoreferatu). W tej części swego dorobku dr W. Adamczyk lokuje następujące publikacje:

Demaskatorska rola mediów. W: Media masowe w procesie budowania demokracji w Polsce (1989-1995). Poznań 1999, s.141-152, s.141-152;

Ujawnianie korupcji i nadużyć władzy w działalności amerykańskich muckrakerów. W: Dziennikarstwo śledcze. Teoria i praktyka w Polsce, Europie i Stanach Zjednoczonych. (pod red. M. Palczewskiego i M. Worsowicz). Łódź 2006, s.13-31;

Dziennikarstwo śledcze a kryzysy polityczne. W: Media a polityka (pod red. A.M. Zarychty, Ł. Donaja, M. Kosiarza i A. Barańskiego). Łódź 2007, s.271-286;

Amerykańskie archetypy dziennikarstwa śledczego. Poznań 2008, s.146;

On any topic? Topics of publications of investigative journalism and journalistic intervention in the local press (on the examples of Poland and the USA). „Przegląd Politologiczny” nr 3/2015, s.119-137;

Skuteczna antypromocja? Śledztwa dziennikarskie i materiały interwencyjne a wizerunek władz lokalnych. „Media-Kultura-Społeczeństwo”, Łódź nr 9-10/2014-2015 (tekst bez numeracji stron, zakwalifikowany do druku).

Z wymienionych wyżej publikacji, monografia „Amerykańskie archetypy dziennikarstwa śledczego” była już przedmiotem mojej krótkiej, wielce pochlebnej oceny i uznałem ją już uprzednio za pracę wartościową poznawczo, dobrze wpisującą się w całokształt dorobku badawczego Habilitanta. Z pozostałych prac wyróżnić trzeba anglojęzyczny tekst zamieszczony w „Przeglądzie Politologicznym”, tym bardziej że stanowi on jedną z niewielu obcojęzycznych publikacji w dorobku Habilitanta opublikowanym drukiem, jak również dwa inne teksty: Dziennikarstwo śledcze a kryzysy polityczne (mimo stosunkowo niewielkiej jego objętości) oraz przyjęty do druku w 2015 roku artykuł „Skuteczna antypromocja?...”, nieco odbiegający swą tematyką od większości tekstów zgłoszonych przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe.

Trzeci nurt pracy badawczej dra Wojciecha Adamczyka koncentrował się wokół zagadnienia skandalu politycznego, która to problematyka jest (dość już powszechnie) eksplorowana dzisiaj, w dobie postępującej globalizacji i tabloidyzacji mediów, zarówno przez sensacyjne jak i poważne środki przekazu. Rezultaty badań Habilitanta prowadzonych w tej sferze znalazły swe odzwierciedlenie w trzech publikacjach Jego autorstwa:

Skandal na pierwszej stronie. Sensacyjność jako element wiarygodności śledztw dziennikarskich. W: O dziennikarstwie śledczym. Normy, zagrożenia, perspektywy (pod red. M. Palczewskiego i M. Worsowicz). Łódź 2009, s.27-48;

W oparach skandalu; śledztwa dziennikarskie i ich rola w polityce. „Tematy z Suwalskiej (Wrocław) nr 2 (6)/2011, s.53-60;

„Gatemanía” jako przykład tabloidyzacji śledztw dziennikarskich. „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne” nr 1/2013, s.233-261.

Z tej stosunkowo wąskiej grupy trzech tekstów (w tym jeden niezbyt obszerny, bo zaledwie kilkustronicowy, ale Autor udział w projekcie, który zaowocował wspomnianą publikacją, bardzo sobie ceni – o czym pisze w swoim autoreferacie), moim zdaniem na szczególniejsze wyróżnienie (ze względu na jej wartość naukową) zasługuje trzecia z wyżej wymienionych publikacja zamieszczona w „Środkowoeuropejskich Studiach Politycznych”, choć – tutaj uwaga szczegółowa - rekordowej wręcz długości przypis nr 11, zajmujący niemal 3 strony druku „maczkiem”, poświęcony zjawisku tabloidyzacji, wydaje się nieco kuriozalny. I jeszcze jedna, bardziej generalna uwaga, odnosząca się do publicystycznej działalności Habilitanta; opatrywanie przez Niego swoich tekstów stosunkowo mocno rozbudowanymi, licznymi odnośnikami ma swoje dobre, ale też i złe strony. Z jednej bowiem wzbogaca publikację merytorycznie, z drugiej jednak – nieco rozbija jednolitość narracyjną tekstu.

Czwarty obszar zainteresowań badawczych dra W. Adamczyka związanych z relacjami zachodzącymi pomiędzy dziennikarstwem śledczym a polityką to zagadnienie metod stosowanych przez ludzi pracujących w mediach, celem zdobycia lub weryfikacji informacji poufnych lub utajnionych. W rezultacie powstały następujące publikacje Jego autorstwa:

Demaskatorska rola mediów. W: Media masowe w procesie budowania demokracji w Polsce (1989-1995). Poznań 1999, s.141-152;

W poszukiwaniu tożsamości *Deep Throat* – ochrona informatorów dziennikarskich śledztw na przykładzie afery Watergate. „Media-Kultura-Społeczeństwo” Łódź 2007, s.19-32;

Rola *undercover journalism* w demaskowaniu zagrożeń demokracji. Tradycja i perspektywy. „Przegląd Politologiczny” nr 2/2007, s.137-155;

Skuteczność dziennikarskich śledztw prowadzonych metodą „*undercover*” (na przykładzie operacji „Bar Mirage”). W: Media dawne i współczesne. Vol. 2 (pod red. B. Kosmanowej). Poznań 2007, s.145-154;

Amerykańskie archetypy dziennikarstwa śledczego. Poznań 2008, s.146;

Rzecz o kontynuacji: amerykańskie wzorce *investigative reporting* w praktyce polskich reporterów śledczych. W: *News i dziennikarstwo śledcze wobec wyzwań XXI wieku* (pod red. M. Palczewskiego i M. Worsowicz). Łódź 2010, s.113-137;

Women investigative reporters as an icons of US Journalism. W: *Some Issues on Women in Political, Media and Social-Economic Space* (pod red. I. Andruszkiewicz i A. Balczyńskiej-Kosman). Poznań 2012, s.87-99.

Jak to przy analizie zawartości tego „pakietu” dość wyraźnie się ujawnia, w zestawie powyższym - obok kilku nowych tytułów - znajdziemy też publikacje już wcześniej przez Habilitanta eksponowane (a w szczególności monografię z

2008 roku), tekst w języku angielskim dedykowany kobietom-dziennikarkom „dociekliwym”, aktywnie działającym w mediach USA, czy też niewielki fragment książki „podoktorskiej” (zatytułowany „Demaskatorska rola mediów”, Poznań 1999). W tej dość szerokiej grupie tekstów na baczniejszą uwagę zasługuje, moim zdaniem, publikacja zatytułowana „Rzecz o kontynuacji: amerykańskie wzorce *investigative reporting* w praktyce polskich reporterów śledczych” (zamieszczony w pracy zbiorowej „News i dziennikarstwo śledcze”, wydanej w Łodzi).

Na ostatni (piąty) etap badań prowadzonych przez dra W. Adamczyka nad dziennikarstwem śledczym oraz jego związkami z polityką składają się teksty poświęcone analizie formuł organizacyjnych oraz metod prowadzenia dochodzeń dziennikarskich w kontekście ich wpływu na podlegające globalizacji zjawisko uprawiania polityki oraz przestępczości. W tym nurcie mieszczą się publikacje już uprzednio przywoływane przy okazji analizy innych sfer aktywności naukowej Habilitanta, jak i teksty jeszcze nie analizowane tutaj. Te ostatnie to:

Kamienie milowe amerykańskiego dziennikarstwa. W: Media dawne i współczesne. Vol. 4 (pod red. B. Kosmanowej). Poznań 2009, s.137-153;

Dziennikarstwo śledcze w świecie – status, instytucjonalizacja, przyszłość. W: Polubić dziennikarstwo (pod red. S. Zakrzewskiego). Poznań 2009, s.61-84;

Dziennikarstwo śledcze w formule non-profit: ryzykowny eksperyment czy naturalna alternatywa? „Przegląd Politologiczny” nr 2/2014, s.93-109;

Killed in action: female investigative reporters, war correspondents and local journalists, and the risk of death or being victim of violence. „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne nr 3/2014, s.77-95;

Dziedzictwo IRE: współczesny model samoorganizacji dziennikarzy śledczych na świecie. „Przegląd Politologiczny” nr 1/2015, s.173-186;

Od indywidualizmu do zespołowości: I-Teamy jako element ewolucji w sposobie prowadzenia dochodzeń przez reporterów śledczych. „Przegląd Politologiczny” nr 1/2016, s.143-163.

Przechodząc do oceny powyżej wymienionych tekstów pragnę podkreślić ich dość znaczną wartość naukową, jako że porządkują one i systematyzują naszą wiedzę na temat ważnego zjawiska, jakim jest dziennikarstwo śledcze oraz formy jego zorganizowania. Można rzec, iż Habilitant z niekiedy benedyktyńską wręcz drobiazgowością i starannością (choć czasem i nie ustrzegł się, drobnych na szczęście, potknięć stylistyczno-językowych) przekazał nam swoją – nie wątpię, że nader obszerną i bogatą – wiedzę na temat zjawiska, które budzi coraz większe zainteresowanie szerokiej opinii publicznej, a jednocześnie stanowi „jądro” działalności dziennikarzy. Zjawiska rozumianego jako swoiste ucieleśnienie funkcji kontrolnej mediów, a więc ukazującego istotę i sens funkcjonowania owej „czwartej władzy”, o której mówiono już ponad 200 lat temu. Dlatego też wysoko oceniam ten fragment aktywności badawczej dra Wojciecha Adamczyka, a Jego prace mieszczące się w owym piątym nurcie działalności badawczej dobrze – moim zdaniem – dokumentują jak niesłuszne są opinie (nielicznych, na szczęście) sceptyków, kwestionujących sens wyodrębnienia dziennikarstwa śledczego, jako szczególnej formy uprawiania tej profesji.

Niejako uzupełniając omówienie i opis dotychczasowego dorobku badawczego Habilitanta, utrwalonego drukiem, należy dodać, iż ma On w swoim naukowym *portfolio* stosunkowo pokaźną liczbę referatów (12) wygłoszonych na konferencjach krajowych i międzynarodowych (z których jednak dość znaczna część została później przeformowana w teksty złożone do druku i zasilila tym samym dorobek publikacyjny Habilitanta, w tym także zgłoszony jako osiągnięcie badawcze). Ponadto dr W. Adamczyk opublikował ponad 20 kolejnych tekstów (w tym 15 rozdziałów opracowaniach zbiorowych i

5 artykułów w czasopismach naukowych), które lokują się w następujących nurtach badań: funkcjonowanie mediów regionalnych i lokalnych w nowych warunkach społeczno-ustrojowych w Polsce; wolność mediów i swoboda rozprzestrzeniania informacji w naszym kraju po 1989 roku; etyczne aspekty w działalności dziennikarskiej oraz wybrane zagadnienia dotyczące funkcjonowania mediów w USA. Jest to – jak widać – dorobek nadal silnie osadzony w dwóch dyscyplinach badawczych z zakresu nauk społecznych, tj. w naukach o polityce oraz w naukach o mediach.

Gdybym miał skoncentrować się na słabościach ocenianego tutaj dorobku badawczego dra Wojciecha Adamczyka, to w pierwszym rzędzie musiałbym wskazać na Jego słabą aktywność międzynarodową; jeśli brał On udział w konferencji międzynarodowej, to wyłącznie w kraju (zazwyczaj też organizowanej przez niezbyt silny ośrodek naukowy). Ubocznym tego „efektem” jest relatywnie mała liczba Jego publikacji w językach obcych.

Druga słabość aktywności badawczej Habilitanta wynika z Jego dość mizernej obecności w zespołach badawczych. Co prawda dr W. Adamczyk wskazuje na swoje nieudane próby pozyskania grantów badawczych (jak np. w roku 2013 – program OPUS) oraz fakt, że ma na swoim koncie udział w pracach zespołów badawczych formowanych wewnątrz Jego macierzystej instytucji (tj. najpierw Instytutu a potem Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM) oraz zewnętrznych (Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, gdzie przez pewien czas funkcjonowała grupa osób aktywnie zajmujących się dziennikarstwem śledczym, a także Katedra Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Wrocławskiego, z jednorazowym Jego uczestnictwem w inicjatywie badawczej z udziałem naukowców także spoza Polski). Niemniej, nie jest to dorobek szczególnie imponujący, zwłaszcza jak na ponad 20 lat funkcjonowania w sferze nauki.

Wśród pozanaukowych dokonań Habilitanta znajdujemy:

- w sferze działalności dydaktycznej - wykłady i ćwiczenia z zakresu kilku przedmiotów na kierunkach: politologia oraz dziennikarstwo i komunikacja społeczna;

- w sferze organizacyjnej - kierownictwo podyplomowych studiów dziennikarskich na macierzystym Wydziale oraz nadzór nad praktykami zawodowymi jako pełnomocnik Dziekana WNPiD UAM. Był też organizatorem trzech wydziałowych konferencji naukowych szczebla regionalnego i ogólnopolskiego, a Jego działalność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna została doceniona przez władze poznańskiej Uczelni (nagroda Rektora UAM III stopnia w 2009 roku i dwie nagrody Dziekana WNPiD – w roku 2012 i 2014.

Dr Wojciech Adamczyk jest też popularyzatorem wiedzy, prowadząc dedykowane temu zajęcia w szkołach średnich Poznania oraz podejmując zadania związane z organizacją konkursów tematycznych na poziomie tychże szkół.

3. Konkluzje i uwagi końcowe

Opiniując całokształt dotychczasowego dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego dra Wojciecha Adamczyka nie mogę nie odnieść się do wymogów ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, nakazujących dokonanie takiej oceny wedle określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 1 września 2011 roku kryteriów. W analizie tej nie da się ukryć kilku ewidentnie słabszych stron owego dorobku, jak:

- sumaryczny *Impact Factor* publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports: brak,
- liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science: brak,
- indeks Hischa publikacji według bazy Web of Science: 3,

- udział w konsorcjach i sieciach badawczych: brak,
- udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism: brak,
- staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich: brak.

Jednakże wypada mi podkreślić, że znaczący fragment wspomnianych wymogów został przez Habilitanta wypełniony, Oznacza to, że w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych dr Wojciech Adamczyk wykazuje się:

- autorstwem lub współautorstwem wartościowych publikacji naukowych,
- udziałem (dość mizernym, ale jednak) w krajowych projektach badawczych,
- wygłoszeniem referatów na międzynarodowych i krajowych konferencjach tematycznych,
- zdobyciem kilku krajowych nagród za działalność naukową.

Natomiast w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej dr W. Adamczyk wykazuje:

- swoje uczestnictwo w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych oraz udział w komitetach organizacyjnych tego rodzaju konferencji,
- członkostwo w krajowych towarzystwach naukowych (Polskie Towarzystwo Komunikacji Społecznej),
- osiągnięcia dydaktyczne (prowadzenie wykładów, seminariów oraz ćwiczeń z kilku przedmiotów) i w zakresie popularyzacji nauki (zwłaszcza na poziomie szkół średnich),
- opiekę naukową nad studentami (kilkadziesiąt promotorstw prac licencjackich),
- fakt recenzowania publikacji w naukowych czasopismach krajowych.

Konkludując zatem, mimo pewnych luk i niewątpliwych słabszych punktów dostrzeżonych w dotychczasowym dorobku naukowo-badawczym dra Wojciecha Adamczyka, wyrażam przekonanie iż mocne tegoż dorobku strony (zwłaszcza w postaci stosunkowo pokażnej liczby i dobrej jakości publikacji oraz rzetelności i konsekwencji, z jaką Habilitant eksploruje od lat wybraną przez siebie problematykę) dość wyraźnie przeważają nad jego słabościami i niedostatkami. **To pozwala mi jednoznacznie sformułować poparcie dla starań dra Wojciecha Adamczyka o nadanie Mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce, także poprzez postulat dopuszczenia Go do dalszych faz postępowania habilitacyjnego.**

Warszawa, dnia 28 lipca 2016 roku